

חוק הדגל והסמל (תיקון מס' 4), התשס"ה-2004

1. בחוק הדגל והסמל, התש"ט-1949¹ (להלן - החוק העיקרי), בשם החוק, במקום "הדגל והסמל" יבוא "הדגל, הסמל והמנון המדינה".
2. בסעיף 1 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:
- "(ג) "המנון המדינה" - השיר "התקווה" בנוסח המובא בתוספת."
3. בחוק העיקרי בסופו יבוא:
- הוספת תוספת

"תוספת"

(סעיף ו(ג))

(המנון המדינה)

התקווה

עוד לא אָבְּרָה תְּקוּנָנוּ
הַתְּקוּהָ בְּתִשְׁנוֹת אֲלֵפִים,
לְהִיּוֹת עִם חֶפְשִׁי בְּאַרְצֵנוּ,
אֲךָ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

כָּל עוֹד בְּלֶכֶב פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדֵי הוֹמְיָה,
וּלְפָאֲתֵי מִזְרַח קְרִימָה
עַיִן לְצִיּוֹן צוֹפְיָה,

4. בחוק הכנסת, התשנ"ד-1994² -
- (1) בסעיף 1 -
- תיקון חוק הכנסת - מס' 19

(א) בסעיף קטן (ב), בסיפה, במקום "בתוספת הראשונה" יבוא "תוספת";

(ב) בסעיף קטן (ד), במקום "ההמנון הלאומי" "התקווה" בנוסח המובא בתוספת השנייה" יבוא "המנון המדינה" "התקווה" בנוסח המובא בתוספת לחוק הדגל, הסמל והמנון המדינה, התש"ט-1949";

(2) בתוספת הראשונה, בכותרת, במקום "התוספת הראשונה" יבוא "תוספת";

(3) התוספת השנייה - בטלה.

אברהם פורז
שר הפנים

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

¹ התקבל בכנסת ביום כ"ו בחשון התשס"ה (10 בנובמבר 2004); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת - 51, מיום ג' באב התשס"ד (21 ביולי 2004), עמ' 166.

² ס"ח התש"ט, עמ' 37; התשנ"ז, עמ' 194.

³ ס"ח התשנ"ד, עמ' 140.

חוק מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"ה-2004*

1. חוק זה מטרתו להגן על נפגע עבירה ולמנוע נזק נוסף שעלול להיגרם לו מהיתקלות תדירה בעבריין מין שפגע בו, בלי לפגוע במידה העולה על הנדרש בזכויותיו של עבריין המין.
- מטרה

¹ התקבל בכנסת ביום כ"ד בחשון התשס"ה (8 בנובמבר 2004); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת - 49, מיום ט"ז בתמוז התשס"ד (5 ביולי 2004), עמ' 152.

"אשפוז" - אשפוז בבית חולים לפי סעיף 15(ב) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991¹ (בחוק זה - חוק טיפול בחולי נפש);

"בית משפט" - לרבות בית דין צבאי;

"גזר דין" - לרבות מתן צו מבחן ללא הרשעה לפי סעיף 1 לפקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט-1969², מתן צו שירות ללא הרשעה לפי סעיף 7א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977³ (בחוק זה - חוק העונשין), או מתן צו לטיפול מרפאתי לפי סעיף 15(ב) לחוק טיפול בחולי נפש;

"הורשע" - לרבות נאשם שבית המשפט קבע כי ביצע את העבירה, או שבית המשפט מצא כי עשה את מעשה העבירה לפי סעיף 15(ב) לחוק טיפול בחולי נפש;

"חוק סדר הדין הפלילי" - חוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982⁴;

"מאסר בפועל" - למעט מאסר בפועל אשר בית המשפט החליט שהעבריין יישא את כולו בעבודת שירות לפי סימן בו בפרק ו' לחוק העונשין;

"עבודה" - בין בתמורה ובין בהתנדבות, לרבות שירות בכוחות הביטחון ושירות לאומי; "עבירת מין" -

(1) עבירה המנויה בסימן ה', בפרק י' לחוק העונשין, למעט עבירה לפי סעיף 352 לחוק האמור;

(2) עבירה לפי סעיף 75 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955⁵ (בחוק זה - חוק השיפוט הצבאי);

"עבריין מין" - אדם שביצע עבירת מין בהיותו בגיר והורשע בה.

צו המגביל חזרת עבריין מין לסביבת נפגע העבירה

3. (א) בית המשפט רשאי להטיל על עבריין מין, בצו, מגבלות על מגורים או על עבודה בקרבת מקום המגורים או מקום העבודה של נפגע העבירה (בחוק זה - מגבלות), אם שוכנע, לאחר שקיים דיון בענין, כי יש צורך בהטלת מגבלות משום שלנפגע העבירה עלול להיגרם נזק נפשי של ממש אם עבריין המין יתגורר או יעבוד בקרבת מקום מגוריו או מקום עבודתו; בהחלטה לפי סעיף זה יביא בית המשפט בחשבון, בין השאר, את הפגיעה שתיגרם לעבריין המין בשל הטלת המגבלות.

(ב) (1) בית המשפט יקיים דיון לפי סעיף זה לבקשת כל אחד מהמנויים בסעיף קטן זה:

(א) נפגע העבירה או אדם מטעמו שקיבל הרשאה בכתב מהנפגע (בחוק זה - אדם מטעמו);

(ב) היועץ המשפטי לממשלה או נציגו;

(ג) תובע משטרתי או תובע צבאי, לפי הענין;

(ד) פקיד סער כהגדרתו בחוק שירותי הסער, התשי"ח-1958⁶;

¹ ס"ח התשנ"א, עמ' 58.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 14, עמ' 312.

³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁴ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

⁵ ס"ח התשט"ו, עמ' 171.

⁶ ס"ח התשי"ח, עמ' 103.

ואולם בית המשפט רשאי שלא לקיים דיון אף אם התבקש לעשות כן לפי סעיף קטן זה, אם נפגע העבירה או אדם מטעמו ביקש שלא לקיימו.

(2) על דבר הגשת בקשה לפי פסקה (1), יודיע בית המשפט לגורמים המנויים באותה פסקה בדרך ובמועד שנקבעו בתקנות.

(ג) (1) הדיון יתקיים מיד לאחר מתן גזר הדין ואם עברייני המין נידון לעונש מאסר בפועל או שבות משפט ציווה על אשפוזו – לפני שחרורו מן המאסר או מן האשפוז, או סמוך לאחר השחרור מן האשפוז.

(2) בית המשפט רשאי לקיים דיון בבקשה שהוגשה בתוך שלושה חודשים ממועד שחרור עברייני המין ממאסר בפועל או מאשפוז, לפי הענין, אם מצא שיש צורך בכך מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

(ד) החליט בית המשפט להטיל מגבלות, יקבע את המגבלות כאמור בפסקאות (1) ו-(2), והכל במידה שאינה עולה על הנדרש כדי למנוע נזק נפשי של ממש לנפגע העבירה:

(1) יקבע את תקופת הזמן שבה ייאסר על עברייני המין להתגורר או לעבוד בקרבת מקום המגורים או מקום העבודה של הנפגע, ובלכך שהתקופה לא תעלה על שלוש שנים; בית המשפט רשאי להאריך את התקופה מעת לעת לתקופות נוספות שלא יעלו על שלוש שנים כל אחת, אם שוכנע כי מתקיים האמור בסעיף קטן (א):

(2) יקבע את האזור שבו ייאסר על עברייני המין להתגורר או לעבוד, לפי נסיבות הענין; קביעת האזור תיעשה, ככל הניתן, תוך שמירה על סודיות המען של מקום המגורים או מקום העבודה של נפגע העבירה.

4. (א) בית המשפט המקיים דיון לפי סעיף 3, רשאי למנות מומחה מטעמו אשר יחווה את דעתו בכתב על מצבו של נפגע העבירה; חוות הדעת הכלול הערכה של הנזק הנפשי שעלול להיגרם לו כתוצאה ממגורים או מעבודה של עברייני המין בקרבת מקום מגוריו או מקום עבודתו של נפגע העבירה (בחוק זה – חוות דעת); בהחלטתו אם למנות מומחה, יביא בית המשפט בחשבון את עמדת עברייני המין.

מינוי מומחה מטעם בית המשפט

(ב) מינה בית המשפט מומחה יחולו הוראות אלה:

(1) בעל דין לא יהיה רשאי להביא עדות נוספת של מומחה לענין הנדון אלא ברשות בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו;

(2) נפגע עבירה שלגביו הוכנה חוות דעת לפי סעיף זה לא ייקרא להעיד בקשר אליה;

(3) בית המשפט יקבע את שכרו ואת הוצאותיו של המומחה והם ישולמו על ידי אוצר המדינה, ואולם אם שוכנע בית המשפט כי הרבו מוצדק בנסיבות הענין, רשאי הוא לקבוע כי הם ישולמו על ידי בעלי הדין או חלקם, ולקבוע את מידת ההשתתפות של כל אחד מהם.

(ג) על מינוי מומחה וחוות דעתו יחולו תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984,⁷ אלא אם כן נקבע אחרת בסעיף זה או בתקנות שהותקנו לפי חוק זה.

5. (א) בדיקה בידי מומחה לצורך מתן חוות דעת לא תיערך אלא בהסכמת נפגע העבירה.

הסכמה לבריקה לצורך עריכת חוות דעת

⁷ ק"ת התשמ"ד, עמ' 220.

(ב) הסכמת נפגע עבירה שהוא אחד מאלה לבדיקה בידי מומחה לצורך מתן חוות דעת אינה טעונה אישור של האפוטרופוס:

(1) קטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים;

(2) פסול דין המסוגל לתת את הסכמתו;

(3) חסוי שמונה לו אפוטרופוס (בסעיף זה - חסוי) המסוגל לתת את הסכמתו.

(ג) בית המשפט רשאי לאשר עריכת בדיקה בידי מומחה כאמור בסעיף קטן (א) בקטין שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים, בפסול דין או בחסוי שאינם מסוגלים לתת את הסכמתם לבדיקה כאמור, אף אם האפוטרופוס סירב לעריכת הבדיקה, אם שוכנע כי עריכת הבדיקה היא לטובת הקטין, פסול הדין או החסוי, ולאחר ששמע את האפוטרופוס ואת פקיד הסעד המטפל בענינו של הקטין, פסול הדין או החסוי.

6. (א) צו כאמור בסעיף 3 יכול שיכיל ררישה למתן ערובה כדי להבטיח את קיומם המגבלות שנקבעו בו; תנאי הערובה, לרבות חילוטה, יפורטו בצו.

סמכויות וסדרי דין

(ב) הסמכות העניינית לרון לפי חוק זה תהא לבית המשפט שדן בעבירת המין; ואולם אם בית המשפט שדן בעבירת המין היה בית דין צבאי, והמועד לקיום דיון לפי חוק זה הוא ערב שחרור העבריין ממאסר בפועל או מאשפוז או סמוך לאחר שחרור כאמור, או שמתקיים דיון בהארכת תקופת המגבלות לפי סעיף 3(ד)1, ומועד זה חל לאחר גמר השירות הצבאי שבמסגרתו עבר את עבירת המין, תהיה הסמכות העניינית לבית המשפט שהיה מוסמך לרון בעבירת המין אם לא היה דן בה בית דין צבאי.

(ג) על אף הוראות סעיפים 201 ו-202 לחוק השיפוט הצבאי, היה בית המשפט המוסמך לפי סעיף קטן (ב) בית דין צבאי, יתקיים הדיון בבקשה לפי חוק זה לפני שופט צבאי-משפטי אחד, אלא אם כן המועד שבו מתקיים הדיון הוא מיד לאחר מתן גזר הדין.

7. (א) עבריין מין שהוגבל במגורים או בעבודה לפי חוק זה רשאי לפנות לבית המשפט שנתן את הצו בבקשה לעיון חוזר אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו הנסיבות ממועד מתן הצו.

עיון חוזר, ערר וערעור

(ב) נפגע העבירה או אדם מטעמו, וכן מי שביקש לקיים דיון לפי פסקאות משנה (ב), (ג) או (ד) של סעיף 3(ב)1 (בסעיף זה - המבקש) רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטתו שלא להטיל מגבלות או לבטל מגבלות שהוטלו, אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו הנסיבות ממתן ההחלטה.

(ג) ניתנה החלטה לפי סעיף 3 מיד לאחר גזר הדין והוגש ערעור על פסק הדין ניתן לערער על ההחלטה כעל חלק מפסק הדין.

(ד) עבריין המין או מי שמנוי בסעיף 3(ב)1 רשאי להגיש ערר לבית משפט שלערעור, על כל אחת מהחלטות אלה:

(1) החלטה שניתנה לפי סעיף 3 מיד לאחר גזר הדין ולא הוגש ערעור על פסק הדין;

(2) החלטה שלא ניתנה מיד לאחר גזר הדין;

(3) החלטה בעיון חוזר.

(ה) בערר לפי סעיף קטן (ד) ידון בית המשפט בשופט יחיד; היה הערר לפני בית הדין הצבאי לערעורים ידון בית הדין בשופט צבאי-משפטי אחד.

(ו) שופט הדין בערר רשאי להיזקק לחומר ראיות חדש שניתוסף מאז הדיון בבית משפט קמא.

8. (א) זיכה בית משפט עבריין מין שהוטלו עליו מגבלות בצו לפי סעיף 3, בטלות המגבלות שהוטלו עליו בצו ובית המשפט יורה על ביטולו.

(ב) בסעיף זה, "זיכה" – לרבות מי שבית משפט קבע כי לא הוא ביצע את העבירה.

9. (א) בית המשפט רשאי למנות לעבריין מין סניגור, אם שוכנע כי אין לו אמצעים לשכור סניגור לשם ייצוגו בהליך לפי חוק זה, וכי יש חשש ממשי כי בלא ייצוג כאמור ייגרם לו עיוות דין.

(ב) היה עבריין המין חולה נפש ימנה לו בית המשפט סניגור לשם ייצוגו בהליך לפי חוק זה.

10. (א) שר המשפטים ירווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת אחת בשנה על יישומו של חוק זה; הדיווח יכלול, בין השאר, את כל אלה:

(1) מספר הבקשות שהוגשו לפי סעיף 3, ומספר הצווים שבמסגרתם הטיל בית המשפט מגבלות;

(2) סוג המגבלות שהוטלו והתקופה שנקבעה להן, לרבות הארכת התקופה;

(3) אמצעים שנקטו בעקבות הפרת מגבלות שהוטלו לפי סעיף 3;

(4) נתונים בדבר העלויות לכיצוע החוק, ובהם, בין השאר:

(א) עלויות מינוי מומחה לפי סעיף 4, ככל ששכרו והוצאותיו שולמו על ידי אוצר המדינה;

(ב) עלויות העסקת סניגורים שמונו לפי סעיף 9.

(ב) דיווח ראשון יימסר לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת בתום שנה ממועד תחילתו של חוק זה.

(ג) סעיף זה יעמוד בתוקפו עד יום כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007).

11. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובין השאר בענינים אלה:

(1) הדרכים והמועדים להגשת בקשה להטלת מגבלות, בקשה לערעור, ערר או בקשה לעיון חוזר;

(2) הדרך והמועד ליידוע הגורמים המנויים בסעיף קטן (ב) בדבר הגשת בקשה להטלת מגבלות;

(3) דרכי פעולתו, שכרו והוצאותיו של מומחה.

12. בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995,⁸ בסעיף 18(א), אחרי פסקה (12) יבוא:
"13) מי שבית המשפט החליט למנות לו סניגור לפי סעיף 9 לחוק מגבלות על חזרת עבריין מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"ה-2004."

תיקון חוק
הסניגוריה
הציבורית – מס' 8

⁸ ס"ח התשנ"ו, עמ' 8; התשס"ד, עמ' 444.

(1) בסעיף 13, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"ה) מגבלות על אסיר ששוחרר על-תנאי ממאסר לפי חוק זה, אשר הוטלו בצו לפי סעיף 3 לחוק מגבלות על חזרת עבריין מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"ה-2004 (בחוק זה - חוק מגבלות על עבריין מין), הן חלק מתנאי השחרור";

(2) בסעיף 21 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "עד (ד)" יבוא "עד (ה)".

(ב) בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא "ולענין הפרה של מגבלות שהוטלו בצו לפי סעיף 3 לחוק מגבלות על עבריין מין, תיתן הועדה משקל לענינו של נפגע העבירה".

14. (א) תחילתו של חוק זה ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005) (בחוק זה - יום התחילה).
תחילה והוראות מעבר

(ב) הוראות חוק זה יחולו על מי שביום התחילה מתקיים בו אחד מאלה:

(1) טרם ניתנה הכרעת דין בענינו;

(2) הורשע וטרם נגזר דינו;

(3) נידון לעונש מאסר בפועל ובמועד תחילתו של חוק זה טרם שוחרר ממאסרו;

(4) בית משפט הורה על אשפוזו ובמועד תחילתו של חוק זה טרם שוחרר מן האשפוז.

יוסף (טומי) לפיד
שר המשפטים

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

⁹ ס"ח התשס"א, עמ' 410; התשס"ד, עמ' 364.

חוק זכויות נפגעי עבירה (תיקון מס' 2), התשס"ה-2004*

1. בחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 2 -

(1) בהגדרה "עבירה", ברישה, במקום "עבירה" יבוא "עבירה, למעט עבירת תעבורה";

(2) אחרי ההגדרה "עבירת מין או אלימות" יבוא:

"עבירת מין או אלימות חמורה" - עבירת מין או אלימות המנויה בחלק א' או בחלק ב' בתוספת הראשונה א';

¹ זתקבל בכנסת ביום כ"ד בחשון התשס"ה (8 בנובמבר 2004); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה - 100, מיום י"ג באייר התשס"ד (4 במאי 2004), עמ' 410.
² ס"ח התשס"א, עמ' 183; התשס"ג, עמ' 395.